

VEB-ACTIE IMTECH

Schadefonds voor gedupeerde beleggers

Namens beleggers heeft de VEB Imtech een aanbod tot schikking gedaan voor gedupeerde Imtech-aandeelhouders.

Een schadefonds moet beleggers deels compenseren voor de schade die zij hebben geleden door misleiding en onbehoorlijk bestuur bij het beursfonds.

Imtech-aandeelhouders hebben afgelopen maanden een groot deel van hun belegging in rook zien opgaan door een cocktail van mismanagement, fraude en beroerde controle.

De VEB stelt daarom Imtech, de twee oud-bestuurders, commissarissen en accountant KPMG aansprakelijk voor de verliezen van beleggers.

EERSTE AANZET

De vereniging geeft Imtech nu namens beleggers een eerste aanzet om tot compensatie te komen. Uitgangspunt daarbij is een goede balans tussen de belangen van beleggers, onderneming en andere stakeholders.

Daartoe zal een schadefonds opgericht moeten worden waarvan het vermogen ter beschikking staat aan gedupeerde beleggers. Het schadefonds moet gevuld worden

met teruggestorte bonussen van oud-bestuurders, uitkeringen van aansprakelijkheidsverzekeringen van bestuurders en opbrengsten uit rechtszaken die Imtech zelf zal starten vanwege fraudegevallen in Duitsland en Polen.

Bijdragen van accountant KPMG ter compensatie van de gebrekkige boekencontrole bij Imtech horen eveneens in het fonds terecht te komen.

Ook van Imtech wordt een bijdrage verwacht, waarbij rekening gehouden wordt met de last die Imtech momenteel kan dragen. De continuïteit van de onderneming mag niet in gevaar komen.

WARRANTS VOOR BELEGERS

Behalve compensatie van directe schade uit het verleden stelt de VEB ook voor dat Imtech de nu zwaar gedupeerde (ex-)beleggers laat profiteren van toekomstig herstel van het bedrijf. Door uitgifte van warrants kunnen (ex-)beleggers komende jaren met korting extra aandelen Imtech kopen.

Laatste nieuws over VEB-actie Imtech via veb.net/actieimtech

GEKKE GERRITJE

door
Jan Maarten
Slagter

“Naar een dienstbaar en stabiel bankwezen” heet het rapport van de Commissie structuur Nederlandse banken, naar zijn voorzitter de Commissie Wijffels geheten. Dienstbaar en stabiel staat er - daar kan niemand tegen zijn. Of zou een minderheid in de commissie hebben gepleit voor “nutteloos en instabiel”? Het bijvoeglijk naamwoord dat ontbreekt is “winstgevend”. Dat is veelzeggend.

Het rapport doet 11 aanbevelingen die “de stabiliteit van afzonderlijke banken en het financiële systeem als geheel” dienen te waarborgen en die “afwikkelbaarheid” van banken moeten verbeteren. Dat zijn begrijpelijke doelstellingen in het licht van de financiële crisis, die ook de Nederlandse belastingbetaler miljarden aan overheidssteun voor banken heeft gekost. “Hoe voorkomen we dat in de toekomst?” is in dat kader een terechte vraag.

De commissie komt hiertoe met een aantal behartenswaardige, misschien niet zo heel originele suggesties (versterk de kapitaalbuffers, stimuleer een concurrerend en divers bankenlandschap, versterk de financiële kennis en ervaring in raden van commissarissen). Prima allemaal. Maar het rapport doorlezend, bekruipt mij het onaangename gevoel dat de vader van de bruid moet hebben als hij op de bruiloft de vrienden van zijn verse schoonzoon in de lampen ziet hangen: wie gaat dat betalen?

Wijffels wijst op de maatschappelijke verplichtingen die banken dragen in ruil voor de bescherming van de overheid tegen bankrups. Volgens de commissie doen de banken er goed aan die verplichtingen vast te leggen in een “maatschappelijk statuut”. De hand van de voorzitter is zichtbaar in een voorzet hiervan: “De opgave voor Nederland is een transitie te maken naar een duurzame (circulaire) economie, met veel meer duurzame productiemethoden, energiebesparing en ontwikkeling van alternatieve energiebronnen. Hiervoor zijn grote investeringen nodig. Evenzo dienen banken bereid en in staat te zijn innovaties van het bedrijfsleven te financieren, hoewel die uit hun aard met wat meer risico gepaard gaan.”

Het gaat me niet om de waarde van deze visie. Wel denk ik dat “de maatschappij” terughoudend moet zijn met het opleggen van dit soort specifieke financieringsdoelen. Als de genoemde investeringen voldoende opleveren ten opzichte van de betrokken risico’s komen de banken vanzelf wel. Zo niet, dan dragen de doelen van Wijffels niet bepaald bij aan de stabiliteit van het systeem. Bovendien zullen aandeelhouders dan niet staan te springen hun kapitaal ter beschikking te stellen. En dat is wel nodig om de buffers te versterken en de banken die nu in handen van de staat zijn weer naar de markt te brengen – eveneens aanbevelingen van Wijffels.

De aandeelhouder ontbreekt vrijwel volledig in het rapport van de commissie. Behalve dan als gekke Gerritje.